

En el record de Ricard Salvat

El blog de Joan Sabaté (joan-sabate.blogspot.com), 25 de març de 2009

Joan Sabaté

Dolor i decepció per la desaparició d'un home, d'un amic, d'un d'aquells homes grans, tan grans, que com els herois clàssics semblen immortals. Ara bé, també la decepció, per tot allò que li havíem d'haver dit, i li havíem d'haver fet, a Ricard Salvat, i no li vàrem dir ni fer. Ens pensàvem que sempre hi seria i ara ha traspassat, ja no hi és. Els panegírics que ara sentirem i llegirem, no li esborraran la injustícia d'un cert exili interior a la que va estar sotmès en el nostre país durant les primeres dècades de la democràcia, incòmode segurament com els veritables intel·lectuals, compromesos amb la seva societat i el seu temps, compromesos amb la llibertat i la justícia social, amb la cultura, en el seu sentit més vast i més ampli, amb la cultura amb majúscules. Incòmode a un poder mesocràtic i, per tant, conservador.

Va formar part d'una generació que va viure la Guerra Civil en la seva infantesa i forma part d'aquell grup selecte i molt minoritari que són els que a contracorrent van aixecar des d'un esperit crític i lliure,

des del compromís, la cultura del nostre país. I paradoxalment, la normalització democràtica els va deixar al marge.

A Tortosa el vam voler recuperar i reconèixer, però ens vam quedar molt lluny del que es mereixia. Pregoner de la Festa del Renaixement del 2000, aquell mateix dia sopant després del pregó, m'explicava la seva idea del que seria el Festival Internacional de Teatre Entre Cultures, que després posaríem en marxa amb el regidor de Cultura Lluís Martín Santos, projectant Tortosa en l'agenda cultural de tota la Mediterrània. Un gran projecte, una projecció de la riquíssima personalitat de Ricard Salvat. Un festival que hauríem de recuperar com homenatge permanent, tot i que no puc evitar pensar que sense ell, res no serà el mateix. Però com a mestre, ha fet escola arreu dels països riberencs del nostre mar i la millor manera de recordar-lo és continuant la seva tasca de la mà dels seus deixebles.

Gràcies Ricard, descansa en pau, els teus amics i veïns de Tortosa et tenim ben present en el record.